

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την «Πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων» (“Κοινοτικός κανονισμός συγκεντρώσεων”)

(COM(2002) 711 τελικό — 2002/0296 (CNS))

(2004/C 10/10)

Στις 14 Ιανουαρίου 2003, και σύμφωνα με το άρθρο 308 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, το Συμβούλιο αποφάσισε να ζητήσει γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής για την ανωτέρω πρόταση.

Το ειδικευμένο τμήμα «Ενιαία αγορά, παραγωγή και κατανάλωση», στο οποίο ανατέθηκε η προετοιμασία των σχετικών εργασιών, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 3 Σεπτεμβρίου 2003, με βάση εισηγητική έκθεση της κας Sánchez Miguel.

Κατά την 402η σύνοδο ολομέλειας της 24ης και 25ης Σεπτεμβρίου 2003 (συνεδρίαση της 24ης Σεπτεμβρίου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 102 ψήφους υπέρ, 27 ψήφους κατά και 16 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Εισαγωγή

1.1. Η Πρόταση Κανονισμού που υποβάλλει η Επιτροπή αποβλέπει στην αναδιατύπωση, σε ενιαίο κείμενο, του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 και των τροποποιήσεων που επέφεραν η πράξη προσχώρησης της Αυστρίας, της Φινλανδίας και της Σουηδίας, καθώς και ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1310/97 που τροποποίησε τον προηγούμενο. Στόχος της νέας αυτής πρότασης είναι, αφενός, να διευκολύνει την καλύτερη κατανόηση των νομικών κειμένων εκ μέρους όλων των εμπλεκόμενων σε συγκεντρώσεις επιχειρήσεων του ευρωπαϊκού χώρου και, αφετέρου, να ανταποκριθεί στη νομική υποχρέωση, που ο ίδιος ο κανονισμός επιβάλλει, όσον αφορά την αναθεώρηση των κατωτάτων ορίων κύκλου εργασιών, προκειμένου μία συγκέντρωση να θεωρείται ότι έχει κοινοτική διάσταση.

1.2. Στο Πράσινο Βιβλίο ⁽¹⁾ για την Αναθεώρηση του κανονισμού, εξετάστηκαν οι τομείς τους οποίους θα έπρεπε να αφορά η τροποποίηση: η εφαρμογή των κατωτάτων ορίων κύκλου εργασιών, ο έλεγχος των ουσιαστικών προϋποθέσεων για την εξέταση των συγκεντρώσεων από την Επιτροπή και τα διαδικαστικά θέματα. Η ΕΟΚΕ εξέδωσε γνωμοδότηση για το Πράσινο Βιβλίο ⁽²⁾, όπου εξέφρασε τις απόψεις της σχετικά με την καθεμία από τις πτυχές αυτές.

1.3. Κατά τη διάρκεια της ισχύος του κανονισμού, εξεδόθησαν διάφορες Αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου και η νομολογία που αυτές απαρτίζουν επηρεάζει σημαντικά την ερμηνεία του περιεχομένου των κανόνων για τις συγκεντρώσεις, καθώς και ορισμένα ζητήματα δικαιοδοσίας μεταξύ κρατών μελών και Επιτροπής. Ως εκ τούτου, κρίθηκε σκόπιμη η διεύρυνση της μεταρρύθμισης που προτεινόταν στο Πράσινο Βιβλίο, ώστε να γίνεται σεβαστό το περιεχόμενο της εν λόγω νομολογίας.

1.4. Το αποτέλεσμα θα πρέπει να αξιολογηθεί μετά από την εφαρμογή του νέου Κανονισμού. Προς το παρόν, και σύμφωνα με τις διαβουλεύσεις που διενήργησε η Επιτροπή με τα όργανα,

φαίνεται ότι είναι αποδεκτή η ανάγκη της μεταρρύθμισης, δεδομένου ότι οι διαπιστωθείσες δυσχέρειες περιόριζαν την αποτελεσματικότητα της νομοθεσίας.

1.5. Από την άλλη πλευρά, φαίνεται να έχει καθοριστική σημασία η έκδοση του νέου Κανονισμού πριν από τη διεύρυνση της ΕΕ. Η προβλέπιμη οικονομική συγκέντρωση που ενδέχεται να προκύψει σε πολλές από τις υπό ένταξη χώρες θα διευκολυνθεί με την απλούστευση των διαδικασιών και, κυρίως, με τον προσδιορισμό των κατωτάτων ορίων κύκλου εργασιών που εφαρμόζονται για τις κοινοτικές συγκεντρώσεις.

2. Περιεχόμενο της πρότασης

2.1. Σε γενικές γραμμές, η πρόταση νέου Κανονισμού περιλαμβάνει τις εξής πτυχές:

- θέματα δικαιοδοσίας
- θέματα ουσίας
- διαδικαστικά ζητήματα
- άλλες τροποποιήσεις.

2.2. Θέματα δικαιοδοσίας

2.2.1. Η πρόταση της Επιτροπής όσον αφορά τις πτυχές αυτές είναι να θεσπιστεί ένα εξορθολογισμένο σύστημα παραπομπής, προκειμένου να βελτιστοποιηθεί η κατανομή δικαιοδοσιών μεταξύ των εθνικών αρχών ανταγωνισμού και της Επιτροπής, κατά τρόπον ώστε:

- να βελτιώνονται τα κριτήρια που εφαρμόζονται για τις παραπομπές, περιλαμβανομένης και μιας καλύτερης αντιστοιχίας των κριτηρίων παραπομπής και προς τις δύο κατευθύνσεις:
- η εφαρμογή των άρθρων 9 και 22, κατά το στάδιο προ της κοινοποίησης, να διευκολύνει το δικαίωμα πρωτοβουλίας των κοινοποιούντων μερών στη φάση αυτή της διαδικασίας:

⁽¹⁾ Πράσινο Βιβλίο για την αναθεώρηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου. COM(2001) 745 τελικό.

⁽²⁾ EE C 241 της 7.10.2002.

- η ανάθεση αρμοδιοτήτων να μεταφέρεται στην Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 22, εάν όλα τα κράτη, ή τουλάχιστον τρία εξ αυτών, αποφασίσουν για την παραπομπή της υπόθεσης·
- να θεσπίζεται η δυνατότητα της Επιτροπής να καλέσει τα κράτη μέλη να προβούν σε παραπομπή βάσει του άρθρου 22. Καθιερώνεται έτσι το τυπικό δικαίωμα πρωτοβουλίας της Επιτροπής.

2.2.2. Η βελτίωση των ουσιαστικών κριτηρίων, και ειδικότερα των κριτηρίων παραπομπής, πραγματοποιείται με την απόλυση, στο άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο α), της αναφοράς στα κράτη μέλη προκειμένου να αξιολογούν κατά πόσον η σχεδιαζόμενη συγκέντρωση απειλεί να δημιουργήσει δεσπόζουσα θέση, και την αντικατάστασή της από μια αίτηση για παραπομπή λόγω σημαντικού επηρεασμού του ανταγωνισμού σε διακριτή αγορά συγκεκριμένου κράτους μέλους. Επίσης, κατόπιν αιτήσεως των συμμετεχόντων, θα μπορούν να εφαρμόζονται τα άρθρα 9 και 22 στο προ της κοινοποίησης στάδιο, καθώς και όταν επηρεάζονται τουλάχιστον τρία κράτη.

2.2.3. Οι διαδικαστικοί κανόνες σχετικά με την από κοινού παραπομπή υποθέσεων, με τις προθεσμίες που θεσπίζονται για την υποβολή αιτήσεων παραπομπής εκ μέρους των κρατών μελών ή τη συνυποβολή των εν λόγω αιτήσεων από άλλα κράτη μέλη, διευκρινίζονται και απλοποιούνται ώστε να εναρμονιστούν με την πρακτική που έχει εφαρμόσει η Επιτροπή σε συγκεκριμένες υποθέσεις ⁽¹⁾.

2.2.4. Όσον αφορά την έννοια της συγκέντρωσης, που ορίζεται στο άρθρο 3, τροποποιήθηκε ώστε να περιλαμβάνει ρητώς τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία η ύπαρξη συγκέντρωσης προϋποθέτει μεταβολή του ελέγχου μιας επιχειρήσεως, σε μόνιμη βάση. Ακόμη, προτείνεται οι πολλαπλές πράξεις, όπως οι αλληλοεξαρτώμενες ή εκείνες που συνδέονται στενά μεταξύ τους, να αντιμετωπίζονται ως μία και μόνο συγκέντρωση.

2.3. Θέματα ουσίας

2.3.1. Τα ουσιαστικά κριτήρια επί των οποίων στηρίζεται η παρέμβαση της Επιτροπής, ετέθησαν υπό συζήτηση στο Πράσινο Βιβλίο, και ιδιαίτερα το κριτήριο του ουσιαστικού περιορισμού του ανταγωνισμού. Προκειμένου να αυξηθεί ο βαθμός ασφάλειας δικαίου, προτάθηκε νέα παράγραφος 2 στο άρθρο 2, στην οποία διασαφηνίζεται η έννοια της δεσπόζουσας θέσης, σύμφωνα με τα κριτήρια του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ⁽²⁾, ώστε να καλύπτει τις περιπτώσεις ολιγοπωλίου (χωρίς τη μεσολάβηση συμφωνιών συντονισμού) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Υποθέσεις: Promatech/Sulzer, απόφαση της Επιτροπής της 24.7.2002 και GEES/Unison, απόφαση της Επιτροπής της 17.4.2002.

⁽²⁾ Σημειώσεις 17 και 18, COM(2002) 711 τελικό — 2002/0296 (CNS).

⁽³⁾ Για τις οριζόντιες συγκεντρώσεις, έχει δημοσιευτεί σχέδιο Ανακοίνωσης της Επιτροπής, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 (ΕΕ C 331 της 31.12.2002, σ. 18), επί του οποίου η ΕΟΚΕ καταρτίζει επί του παρόντος γνωμοδότηση (CESE 1170/2003).

2.3.2. Κατά την εξέταση των θεμάτων ουσίας, ελήφθη υπόψη η αποτελεσματικότητα του ελέγχου των συγκεντρώσεων, δεδομένου ότι ορίζεται, στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο β), ότι πρέπει να συνεκτιμάται η εξέλιξη της τεχνικής και οικονομικής προόδου, εφόσον η εξέλιξη αυτή είναι προς το συμφέρον των καταναλωτών και δεν αποτελεί εμπόδιο για τον ανταγωνισμό.

2.4. Διαδικαστικά ζητήματα

2.4.1. Τροποποιείται το άρθρο 4, παράγραφος 1, ώστε να καταργηθεί η προθεσμία της μίας εβδομάδας για την προηγούμενη κοινοποίηση των πράξεων συγκέντρωσης, αλλά θεσπίζεται σαφώς η υποχρέωση προηγούμενης κοινοποίησης.

2.4.2. Όσον αφορά την υποχρέωση αναστολής της πραγματοποίησης μίας κοινοποιηθείσας συγκέντρωσης, εν αναμονή της απόφασης της Επιτροπής για την έγκρισή της, θεσπίζονται δύο παρεκκλίσεις που λειτουργούν αυτόματα:

- οι εξαγορές μέσω του χρηματιστηρίου·
- οι συγκεντρώσεις βάσει απλοποιημένης διαδικασίας.

2.4.3. Ο υπολογισμός των προθεσμιών θα εκφράζεται σε εργάσιμες ημέρες.

2.4.4. Οι χρονικοί περιορισμοί γίνονται πιο ελαστικοί, τόσο στη φάση I όσο και στη φάση II, καθώς διαπιστώθηκε ότι, για ορισμένες πολύπλοκες υποθέσεις, ο χρόνος ήταν υπερβολικά περιορισμένος. Προτείνεται, λοιπόν:

- για τη φάση I: 35 εργάσιμες ημέρες, εάν προτείνονται διορθωτικά μέτρα·
- για τη φάση II: να παρατείνεται προαιρετικά σε 20 μέρες και αυτόματα σε 15 ημέρες.

2.4.5. Όσον αφορά τη διαδικασία ακύρωσης μίας απόφασης εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, προτείνεται να διευκρινιστεί το άρθρο 10, παράγραφος 5, προκειμένου να λαμβάνονται υπόψη οι νέες απαιτήσεις για τη συγκέντρωση.

2.4.6. Οι διατάξεις συμμόρφωσης και επιβολής, τόσο ως προς τη διαδικασία όσο και ως προς τις προβλεπόμενες κυρώσεις, ορίζονται μεταξύ άλλων ως εξής:

- Ως γενική αρχή, διατηρούνται οι διατάξεις συμμόρφωσης και επιβολής σύμφωνα με τις διατάξεις για τις περιοριστικές πρακτικές και την κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης.
- Αυξάνονται τα ανώτατα όρια για τα πρόστιμα που συνδέονται με τη συγκέντρωση στοιχείων.
- Αυξάνονται επίσης τα ανώτατα όρια για τις χρηματικές ποινές που συνδέονται με τη συμμόρφωση με ορισμένες κατηγορίες αποφάσεων της Επιτροπής.
- Δίδεται η δυνατότητα στην Επιτροπή να λαμβάνει δηλώσεις από ιδιώτες.

2.5. Άλλες προτεινόμενες τροποποιήσεις

2.5.1. Επαφές μεταξύ Επιτροπής και Συμβουλίου όσον αφορά την κοινοποίηση των κατωτάτων ορίων. Η σχετική υποχρέωση της Επιτροπής ορίζεται για την 1η Ιουλίου 2007.

2.5.2. Τροποποιούνται οι προθεσμίες για την προ της κοινοποίησης παραπομπή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1.

2.5.3. Όσον αφορά τις εξουσίες της Επιτροπής σχετικά με την «εκ των υστέρων» απαγόρευση μίας συγκέντρωσης, το άρθρο 8, παράγραφος 4, παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να ζητήσει το διαχωρισμό των περιουσιακών στοιχείων που συγκεντρώθηκαν, την παύση του κοινού ελέγχου ή κάθε άλλη κατάλληλη ενέργεια, προκειμένου να αποκατασταθούν οι συνθήκες αποτελεσματικού ανταγωνισμού.

2.5.4. Η αντιμετώπιση των δευτερευόντων περιορισμών συνδέεται άμεσα με τις συγκεντρώσεις και, ως εκ τούτου, προβλέπεται ότι οι περιορισμοί αυτοί εξακολουθούν να συνδέονται με την απόφαση έγκρισης εκ μέρους της Επιτροπής.

3. Γενικές παρατηρήσεις

3.1. Η ΕΟΚΕ υποδέχεται θετικά την πρόταση νέου κοινοτικού Κανονισμού για τις συγκεντρώσεις στον οποίο, σύμφωνα με την αρχή της απλούστευσης της νομοθεσίας, αναδιατυπώνονται διάφορα νομικά κείμενα, ώστε να διευκολυνθεί η εφαρμογή τους στην εσωτερική αγορά⁽¹⁾. Από τις διαβουλεύσεις που διενεργήθηκαν με βάση το Πράσινο Βιβλίο, απορρέει η ανάγκη εξεύρεσης ευέλικτων και ευνόητων κανόνων που θα διευκολύνουν, αφενός, το έργο της Επιτροπής καθώς και των αρχών των κρατών μελών, αλλά κυρίως τη χρήση του νομικού αυτού μέσου εκ μέρους των επιχειρήσεων, ούτως ώστε να μην δημιουργείται νομική αβεβαιότητα και να μην προκύπτουν επιβλαβείς επιπτώσεις για όλους τους εμπλεκόμενους στις διαδικασίες οικονομικής συγκέντρωσης.

3.2. Πρέπει να επισημανθεί ότι, στην Πρόταση κανονισμού, ενσωματώθηκε η νομολογία που έχει εκδοθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο καθ' όλη τη διάρκεια της εφαρμογής των τροποποιούμενων ρυθμίσεων. Το γεγονός αυτό παρέχει μια πρακτική πτυχή στον προτεινόμενο κανονισμό, δεδομένου ότι το σύνολο των υποθέσεων που εξετάστηκαν βάσει των αγωγών που υπέβαλαν οι επιχειρήσεις ενώπιον ενός δικαστηρίου τόσο υψηλού βαθμού, αντιπροσωπεύει τα προβλήματα ερμηνείας που προέκυπταν από την ασάφεια ορισμένων ρυθμιστικών άρθρων όσον αφορά, αφενός, τον καταμερισμό της δικαιοδοσίας μεταξύ των διαφόρων αρμοδίων επί του θέματος αρχών και, αφετέρου, τον καθορισμό των κριτηρίων που χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό του οικονομικού γεγονότος από το οποίο προκύπτει η σχετική δικαιοδοσία της Επιτροπής.

(1) Πέρα από τα νομικά κείμενα που προαναφέρονται, και λόγω της πολυπλοκότητάς τους, η Επιτροπή έχει εκδώσει πολυάριθμες ερμηνευτικές Ανακοινώσεις, μεταξύ των οποίων επισημαίνονται οι εξής: Ανακοίνωση σχετικά με την έννοια των λειτουργικά αυτόνομων κοινών επιχειρήσεων (ΕΕ C 66 της 2.3.1998)· Ανακοίνωση σχετικά με την έννοια της συγκέντρωσης (ΕΕ C 66 της 2.3.1998)· Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την έννοια των συμμετεχουσών επιχειρήσεων (ΕΕ C 66 της 2.3.1998)· Ανακοίνωση σχετικά με την έννοια του κύκλου εργασιών (ΕΕ C 66 της 2.3.1998) κ.λπ.

3.3. Η ΕΟΚΕ φρονεί ότι οι εκτιμήσεις που γίνονται σύμφωνα με τους κανόνες ελέγχου των πράξεων συγκεντρώσεων είναι αναπόφευκτα σύνθετες, και επιδεινώνονται όλο και περισσότερο λόγω των ταχέων μεταβολών που παρατηρούνται στις οικονομικές συνθήκες και που προκύπτουν από άλλες πτυχές της παγκοσμιοποίησης. Από την άποψη αυτή, πρέπει να επισημανθεί ότι όλες αυτές οι περιστάσεις καθιστούν αναγκαία την ανάπτυξη οικονομικών και παραγωγικών δομών για την εξασφάλιση μιας μεγαλύτερης ανταγωνιστικότητας της κοινοτικής οικονομίας των αγορών.

3.4. Ο έλεγχος των πράξεων συγκεντρώσεων πρέπει να εξετάζεται επίσης και σε συνάρτηση με την παγκοσμιοποιημένη οικονομία, όπως αναφέρεται στο άρθρο 1, παράγραφος 3, στοιχείο α), ούτως ώστε να λαμβάνεται υπόψη η διαρκής και αυξανόμενη διεθνής πίεση που αντιμετωπίζουν οι ευρωπαϊκές επιχειρήσεις από άποψη ανταγωνισμού. Η ΕΟΚΕ επιθυμεί να επισημάνει ότι είναι σημαντικό οι αξιολογήσεις μιας εξαγοράς να στηρίζονται σε λεπτομερείς αναλύσεις αγοράς, σε παγκόσμια βάση και, επομένως, να μην περιορίζονται αποκλειστικά στο συνυπολογισμό των συνθηκών που συναντώνται στην Ευρώπη.

3.5. Με την προοπτική αυτήν, ο αντίκτυπος στο χώρο της ανταγωνιστικότητας πρέπει να εξακολουθήσει να συνιστά καθοριστικό στοιχείο για τις αξιολογήσεις που σχετίζονται με τον έλεγχο των συγκεντρώσεων. Η εν λόγω ανταγωνιστικότητα δεν πρέπει να αναφέρεται αποκλειστικά στο χώρο της ευρωπαϊκής αγοράς, αλλά, όπως επισημαίνεται στο σημείο 3.4, πρέπει να τοποθετείται με βάση μια διεθνή προοπτική, δεδομένου ότι διευρύνονται οι οικονομικές εκτιμήσεις σε παγκόσμια κλίμακα. Ο στόχος της πολιτικής για τον ανταγωνισμό συνίσταται, μεταξύ άλλων, στη μέριμνα για τα συμφέροντα των καταναλωτών. Βεβαίως, η ΕΟΚΕ έχει πλήρη επίγνωση της μεγάλης ποικιλίας των οικονομικών και κοινωνικών ζητημάτων που θέτουν οι διαρθρωτικές αλλαγές και λόγω των οποίων τα συμφέροντα διευρύνονται και σε άλλους φορείς της αγοράς..

3.6. Ένα ζήτημα γενικής φύσεως που πρέπει να επισημανθεί είναι η έλλειψη πλήρους συνάφειας μεταξύ των αιτιολογικών σκέψεων και του διατακτικού που ακολουθεί: ορισμένες από τις παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν επί του Πράσινου Βιβλίου, καθώς και κατά τη φάση των διαβουλεύσεων με τους κοινωνικούς και οικονομικούς εταίρους και τους λοιπούς ενδιαφερομένους, έχουν περιληφθεί στις αιτιολογικές σκέψεις, όχι όμως και στο κείμενο του κανονισμού. Χαρακτηριστική, από την άποψη αυτή, είναι η αντιμετώπιση, στις αιτιολογικές σκέψεις 32 και 42, του δικαιώματος των εργαζομένων στις επιχειρήσεις που διενεργούν συγκεντρώσεις, ενώ σε ολόκληρο το προτεινόμενο κείμενο δεν γίνεται ούτε μία αναφορά στα δικαιώματα αυτά, τα οποία άλλωστε αναγνωρίζονται ακόμη και στην ίδια τη Συνθήκη⁽²⁾, πόσο μάλλον που η εμπειρία έχει δείξει ότι οι οικονομικές συγκεντρώσεις έχουν συχνά πολύ σημαντικές οικονομικές συνέπειες όσον αφορά το επίπεδο απασχόλησης των επιχειρήσεων που πραγματοποιούν συγκεντρώσεις. Η Επιτροπή πρέπει να τοποθετήσει την εκτίμησή της στο γενικό πλαίσιο της επίτευξης των θεμελιωδών στόχων που θεσπίζονται στο άρθρο 2 της Συνθήκης, περιλαμβανομένου και του στόχου της ενίσχυσης της οικονομικής και κοινωνικής συνοχής της Κοινότητας που θεσπίζεται στο άρθρο 130Α.

(2) Στο άρθρο 127 παράγραφος 2 της Συνθήκης ΕΚ, ορίζεται ότι «Ο στόχος υψηλού επιπέδου απασχόλησης λαμβάνεται υπόψη κατά τη χάραξη και την εφαρμογή των κοινοτικών πολιτικών και δραστηριοτήτων».

3.7. Ακόμη, ως γενική παρατήρηση, πρέπει να επισημανθούν οι ανακολουθίες που παρατηρούνται μεταξύ των διαφόρων γλωσσικών εκδόσεων του προτεινόμενου κειμένου. Το ζήτημα αυτό έχει ύψιστη σημασία, δεδομένου ότι μπορεί να αποβεί καθοριστικό για την ορθή εφαρμογή του κειμένου, εφόσον, τελικά, η ισχύουσα έκδοση θα είναι η έκδοση της εκάστοτε εθνικής γλώσσας.

3.8. Όσον αφορά την εξέταση των προτεινόμενων κανόνων, θα ακολουθήσουμε τη μέθοδο που χρησιμοποιεί η Επιτροπή ως προς τη θεματική κατανομή, ώστε να διευκολύνεται η σύγκριση με τη Γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ για το Πράσινο Βιβλίο. Οποσδήποτε, η αναδιατύπωση των προηγούμενων νομικών κειμένων διευκολύνει τη συστηματικότερη θεώρηση του εκάστοτε θέματος, καθώς και την μετέπειτα εφαρμογή με καλύτερα προβλεπόμενα αποτελέσματα.

3.9. Τα θέματα δικαιοδοσίας αποτέλεσαν αντικείμενο ευρέων συζητήσεων σχετικά με τις προτάσεις που διατυπώνονταν στο Πράσινο Βιβλίο. Πράγματι, το αποτέλεσμα μπορεί να θεωρηθεί αρκετά ικανοποιητικό, τόσο σχετικά με την έννοια της συγκέντρωσης, όσο και με τη ρύθμιση της παραπομπής (παρότι θα έπρεπε να επανεξεταστεί κατά πόσον θα πρέπει να παρέχεται κοινοτική διάσταση όταν επηρεάζονται δύο ή περισσότερα κράτη, όπως αναφέρεται στο Πράσινο Βιβλίο) και, κατά συνέπεια, και με την κατανομή των υποθέσεων μεταξύ Επιτροπής και κρατών μελών. Θα μπορούσαν, εντούτοις, να διατυπωθούν δύο παρατηρήσεις:

3.9.1. Προκειμένου να αποφασιστεί, ενδεχομένως, η παραπομπή μιας πράξης συγκέντρωσης με κοινοτική διάσταση σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη οι αρμόδιες αρχές των οποίων ίσως θα ήταν καταλληλότερες για να εξετάσουν τη συγκεκριμένη συγκέντρωση, το Πράσινο Βιβλίο πρότεινε να αντικατασταθεί, στο άρθρο 9, παράγραφος 2, στοιχείο β), η προϋπόθεση που αφορά το κατά πόσον η αγορά που επηρεάζεται από τη συγκέντρωση «δεν αποτελεί σημαντικό τμήμα της κοινής αγοράς», από την απόδειξη ότι οι επιπτώσεις της συγκέντρωσης «δεν εκτείνονται πέραν των συνόρων του κράτους μέλους». Η τροποποίηση, όμως, αυτή δεν περιελήφθη στην πρόταση. Η ΕΟΚΕ φρονεί ότι θα έπρεπε να περιληφθεί, δεδομένου ότι κάτι τέτοιο θα διευκολύνει την αποτελεσματικότερη κατανομή των υποθέσεων μεταξύ των κοινοτικών και των εθνικών αρχών.

3.9.2. Το νέο άρθρο 4, παράγραφος 4, προβλέπει τη δυνατότητα τα κοινοποιούνται μέρη να ζητούν από την Επιτροπή την παραπομπή της υπόθεσης στις εθνικές αρχές, κατά το στάδιο προ της κοινοποίησης. Τίθεται το ερώτημα εάν η προτεινόμενη διατύπωση είναι αντίστοιχη με τον επιδιωκόμενο σκοπό, στο μέτρο που η Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα να παραπέμπει όχι μόνο εν όλω, αλλά και εν μέρει, την υπόθεση στις εν λόγω αρχές. Στην περίπτωση της μερικής παραπομπής, τα μέρη θα βρίσκονταν σε μία κατάσταση όπου μία και μόνο πράξη, η οποία επιθυμούσαν να εξεταστεί κατά τρόπο ενιαίο και από μία και μόνο αρχή, θα εξετάζεται τελικά από δύο διαφορετικές αρχές. Η ΕΟΚΕ φρονεί ότι θα ήταν ευκαίιο, σε αυτή την ειδική περίπτωση παραπομπής, να προβλέπεται μόνο η δυνατότητα παραπομπής του συνόλου της υπόθεσης στις εθνικές αρχές εκ μέρους της Επιτροπής. Ομοίως, εάν η Επιτροπή αποφασίσει, μετά από αίτηση των εμπλεκόμενων

επιχειρηματιών, ότι η συγκέντρωση έχει κοινοτική διάσταση, δεν θα έπρεπε να παρέχεται δυνατότητα αρνησκυρίας στα κράτη μέλη και, επομένως, θα έπρεπε να εξετάζεται η εν λόγω συγκέντρωση αποκλειστικά και μόνο σε κοινοτικό επίπεδο.

3.10. Στα θέματα ουσίας, αναφέρονται τα κριτήρια επί των οποίων στηρίζεται η πολιτική για τον ανταγωνισμό, και ειδικότερα το κριτήριο της «δεσπόζουσας θέσης» και του «ουσιώδους περιορισμού του ανταγωνισμού», το οποίο υπήρξε αντικείμενο ερμηνείας εκ μέρους του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου⁽¹⁾, ούτως ώστε η έννοια αυτή να περιλαμβάνει περιπτώσεις όπου θεωρείτο αμφισβητήσιμο το κατά πόσον καλύπτονταν από το πεδίο του Κανονισμού, όπως είναι η περίπτωση των ολιγοπωλιών. Από την άποψη αυτή, πιστεύουμε ότι η νέα παράγραφος 2 του άρθρου 2 πληροί τον επιδιωκόμενο διευκρινιστικό στόχο, αν και τα ποσοτικά κατώτατα όρια του άρθρου 1 θα εξακολουθούν να αποκλείουν από τον κοινοτικό έλεγχο έναν μεγάλο αριθμό συγκεντρώσεων, οι οποίες, εντούτοις, θα έχουν σαφείς οικονομικές συνέπειες στην Κοινή Αγορά. Οποσδήποτε, κατά την εξέταση των εν λόγω θεμάτων ουσίας, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι παρατηρήσεις που διατυπώνονται στα σημεία 3.4 και 3.5, παραπάνω.

3.10.1. Εντούτοις, η ΕΟΚΕ φρονεί ότι, προκειμένου να συνάδει το διατακτικό του κανονισμού προς την αιτιολογική του σκέψη, θα έπρεπε να λαμβάνονται υπόψη, στα θέματα ουσίας, τα δικαιώματα των εργαζομένων, καθώς και το κριτήριο της εξέλιξης της απασχόλησης, στην παράγραφο για την αξιολόγηση των συγκεντρώσεων, δεδομένου ότι δεν μπορεί να παρακάμπτεται η αναγνώριση του δικαιώματος ενημέρωσης και διαβούλευσης με τους εργαζομένους στην ΕΕ.

3.10.2. Εξάλλου, θα έπρεπε επίσης να εναρμονιστούν οι διατάξεις του άρθρου 3.4 και του άρθρου 5.2, ως προς την πρόταση που διατυπώνεται στο πρώτο, δηλαδή ότι, όταν δύο ή περισσότερες πράξεις είναι αλληλοεξαρτώμενες ή πολύ στενά συνδεδεμένες μεταξύ τους από οικονομικής απόψεως, δικαιολογείται η αντιμετώπισή τους ως μίας πράξης και θεωρούνται από την Επιτροπή ως μία και η αυτή συγκέντρωση. Θα ήταν σκόπιμο, στο άρθρο 5.2, για τον υπολογισμό του κύκλου εργασιών, να γίνεται αναφορά στην προηγούμενη υπόθεση.

3.11. Τα διαδικαστικά θέματα υπέστησαν εκ βάθρων αναθεώρηση. Πράγματι, δεν έγινε απλά αναδιατύπωση νομικών κειμένων, αλλά διορθώθηκε και το περιεχόμενό τους, προκειμένου να προσαρμοστεί και να απλουστευθεί η διαδικασία αίτησης και κοινοποίησης.

3.11.1. Όσον αφορά τις προθεσμίες παραπομπής στις εθνικές αρχές, η Πρόταση Κανονισμού εισάγει ορισμένες τροποποιήσεις (άρθρο 9.4 και επόμενα). Λόγου χάρι, στη διαδικασία παραπομπής, για διευκόλυνση της εφαρμογής της, παρατάθηκαν σημαντικά οι προθεσμίες, γεγονός που ενδέχεται μάλλον να αποτελέσει εμπόδιο λόγω των μεγάλων προθεσμιών για το καθένα από τα στάδια της διαδικασίας.

(1) Το ΔΕΚ έχει διασαφηνίσει τον ορισμό της δεσπόζουσας θέσης στην υπόθεση T-112/96 Gencor/Επιτροπή.

3.11.2. Ακόμη, στην περίπτωση αίτησης παράτασης των προθεσμιών εκ μέρους των αιτούντων μερών, στο δεύτερο στάδιο, εντός 15 εργάσιμων ημερών από την έναρξη του σταδίου, η προθεσμία που παρέχεται είναι υπερβολικά άκαμπτη, δεδομένου ότι η αίτηση θα έπρεπε να υποβληθεί σε πολύ αρχική φάση της διαδικασίας, οπότε πιθανότατα τα μέρη δεν γνωρίζουν επακριβώς όλες τις αντιρρήσεις που ενδέχεται να προβάλλει η Επιτροπή για την κοινοποιηθείσα πράξη. Εξάλλου, θα έπρεπε να διευκρινιστεί εάν οι προθεσμίες των δεκαπέντε και των είκοσι ημερών είναι σωρευτικές ή εάν η δεύτερη αρχίζει να μετράει από τη στιγμή που αποφασίζεται η παράταση· στην πρώτη περίπτωση, εάν η παράταση αποφασίζεται από την Επιτροπή, ενδέχεται να επιμηκύνεται υπερβολικά.

3.12. Όσον αφορά τις άλλες τροποποιήσεις, κρίνονται γενικά κατάλληλες, και αντιστοιχούν σε ζητήματα μεγάλης σημασίας για τον ανταγωνισμό στην εσωτερική αγορά. Υπάρχουν, εντούτοις, δύο θέματα που θα έπρεπε, κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, να επανεξεταστούν:

3.12.1. Κατά πρώτο λόγο, οι δευτερεύοντες περιορισμοί μιας συγκεντρώσεως θα εξακολουθήσουν να καλύπτονται από την έγκριση της συγκεντρώσεως εκ μέρους της Επιτροπής εφόσον είναι απαραίτητοι, χωρίς ωστόσο να υποχρεούται η Επιτροπή να αποφανθεί ρητά σχετικά με τους περιορισμούς αυτούς. Η προσέγγιση αυτή συνιστά έλλειμμα ασφάλειας δικαίου για τις επιχειρήσεις, δεδομένου ότι δεν θα μπορούν να διαθέτουν τη βεβαιότητα που παρέχει μια ρητή γνώμη της Επιτροπής. Στην περίπτωση αυτή, θα υπάρχει το ενδεχόμενο οι εθνικές αρχές να θέσουν υπό αμφισβήτηση το δευτερεύοντα χαρακτήρα των περιορισμών αυτών και, επομένως, εάν οι αρχές αυτές θεωρήσουν τους εν λόγω περιορισμούς ανεξάρτητους, τα μέρη να είναι υποχρεωμένα να πιστοποιήσουν τη νομιμότητά τους στα πλαίσια εθνικής διαδικασίας.

3.12.1.1. Ως εκ τούτου, θα ήταν σκόπιμο, σύμφωνα και με τη νομολογία του ΔΕΚ⁽¹⁾, να διατηρηθεί η υποχρέωση της Επιτροπής να εκφέρει ρητή γνώμη όσον αφορά το δευτερεύοντα χαρακτήρα των περιορισμών που επισημαίνονται ως τέτοιοι από τα μέρη.

3.12.2. Στην περίπτωση που δεν θα γίνει τελικά δεκτή η υποχρέωση αυτή, και προκειμένου να εξασφαλιστεί ένα αποδεκτό επίπεδο ασφάλειας δικαίου, θα ήταν ευκαταί: (i) το βάρος της απόδειξης του μη δευτερεύοντα χαρακτήρα του περιορισμού να ανήκει στον καταγγέλλοντα τρίτο· (ii) να αποκτήσουν καθιεστώσ δεσμευτικής κανονιστικής ρύθμισης οι αρχές και κατευθύνσεις που έχει ήδη δημοσιεύσει η Επιτροπή⁽²⁾.

3.13. Στο άρθρο 13 της Πρότασης Κανονισμού έχουν μεταφερθεί οι διατάξεις του άρθρου 20 του Κανονισμού 1/2003 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου. Παρότι φαίνεται σαφές ότι οι εξουσίες ελέγχου της Επιτροπής πρέπει να είναι ευρείες και αδιαμφισβήτητες, δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις δεν είναι οι ίδιες, τουλάχιστον όσον αφορά τις ειδικεύσεις κοινοποιήσεις, θα πρέπει να θεωρηθεί ότι ο κανονισμός συνιστά μετριασμό των εξουσιών αυτών, που θα εφαρμόζεται στις περιπτώσεις όπου δεν πραγματοποιήθηκε κοινοποίηση, ενώ θα έπρεπε, ή στις περιπτώσεις όπου δεν τηρούνται οι διαδικαστικές υποχρεώσεις, ενώ κρίνεται ότι θα έπρεπε να εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις όπου η δράση της Επιτροπής αναφέρεται σε τρίτα μέρη, εκτός των κοινοποιουσών επιχειρήσεων.

3.14. Στο άρθρο 23, παράγραφος 2, στοιχείο ε), προβλέπεται ότι η Επιτροπή θα μπορεί να επιβάλλει διοικητικά τέλη για την υποβολή κοινοποιήσεων, πράγμα που κρίνεται απαράδεκτο.

3.15. Τέλος, θεωρούμε ότι η Επιτροπή θα πρέπει να επωφεληθεί από την ευκαιρία του νέου κανονισμού για να προσδώσει περισσότερη νομική υπόσταση σε διάφορες έννοιες και μεγαλύτερη λειτουργική ασφάλεια σε ορισμένες ερμηνευτικές κατευθύνσεις σχετικές με την εκτίμηση των συγκεντρώσεων, οι οποίες περιλαμβάνονται σε διάφορες σχετικές ανακοινώσεις της, και όλως ιδιαιτέρως στο Σχέδιο Ανακοίνωσής της (ΕΕ C 331 της 31.12.2002) εντάσσοντάς τις στους ορισμούς και τους διαδικαστικούς κανόνες που περιλαμβάνονται στο Σχέδιο Κανονισμού.

4. Προτάσεις τροποποιήσεων

Η ΕΟΚΕ, σε μία προσπάθεια επιδίωξης μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας κατά την εφαρμογή του Κανονισμού, και κυρίως προκειμένου να εξασφαλίσει σε όλα τα εμπλεκόμενα μέρη ότι η διαδικασία θα διεξάγεται με τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα, προτείνει στην Επιτροπή τις ακόλουθες τροποποιήσεις του νομοθετικού κειμένου:

4.1. Αιτιολογική σκέψη 17: Να διαγραφεί όλο το προστιθέμενο κείμενο («Η Επιτροπή δεν θα πρέπει [...] συμβατή με την κοινή αγορά»), σύμφωνα με τις παρατηρήσεις μας στο σημείο 3.12.1.

4.2. Δεν αφορά την ελληνική έκδοση.

4.3. Το άρθρο 2.1.β) θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής:

«β) τη θέση των συμμετεχουσών επιχειρήσεων στην αγορά και τη χρηματοοικονομική τους ισχύ, τις εναλλακτικές δυνατότητες επιλογής που έχουν οι προμηθευτές και αγοραστές, την πρόσβαση τους στις πηγές εφοδιασμού ή στις αγορές διάθεσης των προϊόντων, την ύπαρξη τυχόν νομικών ή άλλων εμποδίων κατά την είσοδο, την εξέλιξη της προσφοράς και της ζήτησης “και του επιπέδου τιμών” των σχετικών αγαθών και υπηρεσιών, τα συμφέροντα των ενδιαμέσων και τελικών καταναλωτών, “την εξέλιξη της απασχόλησης στον οικονομικό κλάδο και στις περιοχές όπου είναι εγκατεστημένες οι επιχειρήσεις που πραγματοποιούν τη συγκέντρωση”, καθώς και την εξέλιξη της τεχνικής και οικονομικής προόδου, εφόσον η εξέλιξη αυτή είναι προς το συμφέρον των καταναλωτών και δεν αποτελεί εμπόδιο για τον ανταγωνισμό.»

(1) Απόφαση T-251 Lagardère y Canal +/Επιτροπής της 20.11.2002.

(2) Ανακοίνωση της 27ης Ιουνίου 2001.

4.4. Στο άρθρο 3.6.α), να αντικατασταθεί η φράση «χρηματοοικονομικοί οργανισμοί» από τη φράση «οργανισμοί επενδυτικών υπηρεσιών».

4.5. Στο άρθρο 4.2, να προστεθεί το ακόλουθο εδάφιο:

«Ταυτόχρονα ή αμέσως μετά από την κοινοποίηση προς την Επιτροπή, τα πρόσωπα ή οι επιχειρήσεις που προβαίνουν στην κοινοποίηση οφείλουν να γνωστοποιήσουν το γεγονός αυτό στους εκπροσώπους των εργαζομένων των επιχειρήσεων που εμπλέκονται στη συγκέντρωση.»

4.6. Στο άρθρο 4.4, πρώτο εδάφιο, τελευταία σειρά, να διαγραφούν οι λέξεις «ή εν μέρει».

4.7. Στο άρθρο 4.4, τρίτο εδάφιο, πρώτη σειρά, να διαγραφούν οι λέξεις «Αν το εν λόγω κράτος μέλος δεν διαφωνεί».

4.8. Στο άρθρο 4.5, να διατυπωθεί το τέταρτο εδάφιο ως εξής:

«Εφόσον όλα τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη ή τουλάχιστον “δύο” από αυτά ζητήσουν από την Επιτροπή να εξετάσει τη συγκέντρωση, η συγκέντρωση θεωρείται ότι έχει κοινοτική διάσταση και κοινοποιείται στην Επιτροπή σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου.»

4.9. Στο άρθρο 4.5, το προτελευταίο εδάφιο να διατυπωθεί ως εξής:

«Εφόσον η Επιτροπή αποφασίσει να εξετάσει τη συγκέντρωση, μπορεί να ζητήσει την υποβολή κοινοποίησης σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2. Τα “ενδιαφερόμενα κράτη μέλη δεν εφαρμόζουν την εθνική τους νομοθεσία περί ανταγωνισμού στην εν λόγω συγκέντρωση”.»

4.10. Στο άρθρο 5.2, το πρώτο εδάφιο να διατυπωθεί ως εξής:

«2. Κατά παρέκκλιση από τη παράγραφο 1, εφόσον η συγκέντρωση πραγματοποιείται με την απόκτηση τμημάτων μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων, ασχέτως αν τα τμήματα αυτά έχουν ή όχι νομική προσωπικότητα, λαμβάνεται υπόψη, όσον αφορά τον πωλητή ή τους πωλητές, μόνον ο κύκλος εργασιών ο σχετικός με τα τμήματα που αποτελούν αντικείμενο

της συγκέντρωσης, “λαμβάνομένης όμως υπόψη και της αλληλεξάρτησης ή της στενής σύνδεσης με άλλα τμήματα των επιχειρήσεων που εμπλέκονται στη συγκέντρωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 3.4, προκειμένου να προστεθεί και ο κύκλος εργασιών των εν λόγω τμημάτων”.»

4.11. Στο άρθρο 5.3.α), να τροποποιηθεί ο τίτλος (ii) ως εξής:

«έσοδα από συμμετοχές και τίτλους επί του εταιρικού κεφαλαίου».

4.12. Στο άρθρο 5.3.α), να αντικατασταθούν οι αναφορές σε «χρηματοοικονομικούς οργανισμούς ή ιδρύματα» από την έκφραση «και τις επιχειρήσεις επενδυτικών υπηρεσιών».

4.13. Στο άρθρο 6.1.β), το δεύτερο εδάφιο να διατυπωθεί ως εξής:

«Η απόφαση που κηρύσσει μία συγκέντρωση συμβατή με την κοινή αγορά θεωρείται ότι καλύπτει τους περιορισμούς που συνδέονται άμεσα και είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης, “έτσι όπως αυτοί αναγράφονται στην κοινοποίηση ή όπως η Επιτροπή τους αναφέρει στην απόφασή της”.»

4.14. Στο άρθρο 8.2, το τρίτο εδάφιο να διατυπωθεί ως εξής:

«Η απόφαση που κηρύσσει μία συγκέντρωση συμβατή με την κοινή αγορά θεωρείται ότι καλύπτει τους περιορισμούς που συνδέονται άμεσα και είναι απαραίτητοι για την πραγματοποίηση της συγκέντρωσης, “έτσι όπως αυτοί αναγράφονται στην κοινοποίηση ή στην τροποποίηση της κοινοποίησης ή όπως η Επιτροπή τους αναφέρει στην απόφασή της”.»

4.15. Το άρθρο 9.2.β) να τροποποιηθεί ως εξής:

«(β) μία συγκέντρωση επηρεάζει τον ανταγωνισμό σε αγορά του κράτους μέλους αυτού, η οποία φέρει όλα τα χαρακτηριστικά διακριτής αγοράς “και δεν υπερβαίνει τα σύνορα του εν λόγω κράτους μέλους”.»

4.16. Άρθρο 9.4: Θα ήταν σκόπιμο να περιοριστούν οι προβλεπόμενες προθεσμίες, σύμφωνα με τα επιχειρήματα που εκτίθενται ανωτέρω.

Βρυξέλλες, 24 Σεπτεμβρίου 2003.

Ο Πρόεδρος

της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής
Επιτροπής

Roger BRIESCH

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

Οι ακόλουθες προτάσεις τροπολογιών απορρίφθηκαν κατά τη διεξαγωγή των συζητήσεων, έλαβαν όμως περισσότερο από το ένα τέταρτο των εκπεφρασμένων ψήφων:

Σημείο 3.6

Να απαλειφθεί.

Αιτιολογία

Η επίκριση που διατυπώνεται στο σημείο 3.6 είναι αδικαιολόγητη. Η επιλογή που γίνεται στην πρόταση της Επιτροπής έχει τη λογική της. Πράγματι, οι αιτιολογικές σκέψεις περιέχουν σαφείς αναφορές στο γεγονός ότι ο κανονισμός πρέπει να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται με σεβασμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων και αρχών και στο ότι «δεν θίγει κατ' ουδένα τρόπο τα συλλογικά δικαιώματα των εργαζομένων, όπως αναγνωρίζονται στις συμμετέχουσες επιχειρήσεις, ιδίως όσον αφορά τυχόν υποχρέωση ενημέρωσης των αναγνωρισμένων εκπροσώπων τους ή διαβούλευσης μαζί τους βάσει του κοινοτικού ή του εθνικού δικαίου». Στο διατακτικό ενός κανονισμού, τέτοιες αναφορές είναι περιττές και θα συνέβαλλαν μάλλον στη δημιουργία ασαφειών όσον αφορά τους στόχους του κανονισμού.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 48, ψήφοι κατά: 71, αποχές: 11.

Σημείο 3.10

Να αντικατασταθεί από το ακόλουθο κείμενο:

«3.10. Στο υλικό επίπεδο, η Επιτροπή προτείνει να διατηρηθεί το κριτήριο της δεσπόζουσας θέσης. Η ΕΟΚΕ συμμερίζεται την άποψη ότι δεν θα πρέπει να υιοθετηθεί το κριτήριο του “ουσιώδους περιορισμού του ανταγωνισμού (ΟΠΑ)”⁽¹⁾. Ωστόσο, στο άρθρο 2 παράγραφος 2 εισάγεται ένας ορισμός που δίνει σ' αυτή την έννοια νέο περιεχόμενο. Κάθε επιχείρηση που είναι σε θέση να επηρεάσει αισθητά και σταθερά τις παραμέτρους του ανταγωνισμού θεωρείται, σύμφωνα με την πρόταση, ότι κατέχει δεσπόζουσα θέση. Προξενεί έκπληξη η εξαιρετική αοριστία και ελαστικότητα αυτού του ορισμού. Η ΕΟΚΕ είναι της γνώμης πως ένας τέτοιος ορισμός θα είχε ως αποτέλεσμα τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής του ελέγχου σε βαθμό όχι μόνο σημαντικό, αλλά και αδικαιολόγητο. Θα αποτελούσε επίσης πηγή σημαντικής αβεβαιότητας, με κινδύνους αρνητικών συνεπειών για τις διαρθρωτικές αλλαγές. Η προβλεψιμότητα έχει, προφανώς, μείζονα σημασία σ' αυτό το πλαίσιο.

3.10.1. Η έλλειψη σαφήνειας στους κανόνες για τις συγκεντρώσεις μπορεί να έχει σοβαρά και ανεπιθύμητα αποτρεπτικά αποτελέσματα, διότι δεν εμποδίζει μόνο τις εξαγορές που είναι πραγματικά επιζήμιες για την οικονομική κοινότητα, αλλά και διαρθρωτικές πράξεις που είναι απολύτως θεμιτές, ωφέλιμες και αναγκαίες. Κατά την ΕΟΚΕ, αυτό ακριβώς είναι που πρέπει προπαντός να αποφευχθεί. Γι' αυτό, η ΕΟΚΕ πιστεύει ότι πρέπει να διατηρηθεί το σημερινό περιεχόμενο της έννοιας της δεσπόζουσας θέσης, ούτως ώστε το σύστημα να διατηρήσει τα λογικά του όρια και τη σταθερότητά του. Σημειωτέον ότι αν ο επιδιωκόμενος στόχος είναι η διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής ειδικά στο επονομαζόμενο ολιγοπώλιο χωρίς αποτελέσματα συνεργίας (μια κατάσταση που είναι από μόνη της ιδιάζουσα), υπάρχει τρόπος να επιτευχθεί, προσθέτοντας στο κείμενο μία διευκρινιστική διάταξη.»

Αιτιολογία

Η αρχική διατύπωση της πρώτης πρότασης του σημείου 3.10 ήταν λανθασμένη. Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Κοινότητας δεν έχει μέχρι σήμερα δώσει τον ορισμό του κριτηρίου «σημαντικός περιορισμός του ανταγωνισμού». Για τα υπόλοιπα: αυτονόητη.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 39, ψήφοι κατά: 86, αποχές: 9.

⁽¹⁾ Βλέπε επίσης τη γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ της 17ης Ιουλίου 2002, σημείο 3.2.13, ΕΕ C 241 της 7.10.2002.

Σημείο 3.10.1

Να απαλειφθεί.

Αιτιολογία

Υπάρχουν άλλες διατάξεις που ρυθμίζουν το θέμα του δικαιώματος ενημέρωσης των εργαζομένων και εναπόκειται στην Επιτροπή να αποφασίσει με ποια μέσα θα λάβει πληροφορίες για να διευθετήσει μια υπόθεση. Στις περισσότερες περιπτώσεις, οι εκτιμήσεις που εκφράζουν οι οργανώσεις των εργαζομένων, για παράδειγμα, θα πρέπει να αποτελούν τμήμα της αιτιολόγησης της απόφασης. Είναι περιττό να ρυθμιστεί αυτό το θέμα στο πλαίσιο του παρόντος κανονισμού.

Οι επιπτώσεις μιας σχεδιαζόμενης συγκέντρωσης στην απασχόληση δεν πρέπει ποτέ να αποτελούν, από μόνες τους, αιτία αντίθεσης σ' αυτή τη συγκέντρωση. Οι μοναδικές συγκεντρώσεις που μπορούν να εμποδιστούν βάσει του κανονισμού είναι εκείνες που έχουν ως αποτέλεσμα τον σημαντικό περιορισμό του ανταγωνισμού.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 45, ψήφοι κατά: 84, αποχές: 11.

Σημείο 4.3

Να απαλειφθεί

Αιτιολογία

Οι συνέπειες επί της απασχόλησης δεν θα αποτελέσουν ποτέ ικανό λόγο για να σταματήσει αποφασισθείσα συγκέντρωση. Υπάρχουν ακόμη συγκεντρώσεις που έχουν ως αποτέλεσμα την εμφανή παρεμβολή εμποδίων στον ανταγωνισμό και οι οποίες θα μπορούσαν να σταματήσουν με την υποστήριξη του κανονισμού. Με την προτεινόμενη προσθήκη στο σημείο 2.1 β υπάρχει κίνδυνος δημιουργίας σύγχυσης και να καταστεί πολύ δύσκολη, με την υποστήριξη του κανονισμού, η πρόβλεψη της απόφασης

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας

Ψήφοι υπέρ: 53, ψήφοι κατά: 76, αποχές: 8.
